

Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajcarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. — Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—, $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—, $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inserate) uredništvo in upravnništvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravnništvo je v Ptuj v gledališkem poslopu. — Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vposlati.

Štev. 26.

V Ptuj v nedeljo dne 25. decembra 1904.

V. letnik.

„Čast Bogu na višavah“

Tako so peli angeljev glasovi,
Da enega očeta smo sinovi!“

„In pastirji so v tistem kraju bedeli na ponočnih stražah pri svojih čredah. In glej, angelj Gospodov je stal pri njih in svetloba božja jih je obsvetila in silno so se bali. In angelj jim je rekel: Ne bojte se, zakaj glejte — oznanjam vam veliko veselje, katero bo vsemu ljudstvu, ker danes vam je rojen Izveličar, kateri je Kristus Gospod, v mestu Davidovem. In to Vam bodi v znamenje: Našli bode te dete v plenice povito in v jasli položeno! — In zdajci jih je bilo pri angelju množica nebeške vojske, kateri so Boga hvalili in rekli: Čast bodi Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje!“

Preproste, prekrasne in vendar večne te besede, oh kolikega pomena so!

„Čast Bogu na višavah“

Sin Božji se je včlovečil, prišel je iz svetlih nebes med nas zemeljske črve, da z nami trpi, z nami čuti, da nam pomaga, da nas odreši!

Svitla zvezda je zasijala nad Betlehemom! Kristus je rojen, duševna naša zvezda! A svit te neskončne zvezde je zasijal tje po vesoljnem svetu, žar te nebeške luči je vsplamtel v tisočih milijonih človeških src! Svet se je spreobrn timer!

Veliki mojster je sestavil svoj čas krasno, umetno izdelano uro, ki je bila brez pogrška, brez madeža zložena najfinejše, tako, da je tekla popolnoma zanesljivo. Radoveden deček ga je pri tem delu opazoval in posegel je z okorno svojo roko med kolesca ure in ura ni bila več popolna, zanesljiva,

ne, s časom je tikala hitreje, zopet potem je hotela celo obstati. Take, kakor je bila ta ura sedaj, take ni izdelal in ustvoril mojster, ne, temveč radoveden deček. In veliki mojster — Bog, je rekel k dečku — k človeku: „Človek, z dejanjem lastnim si razmaja zemeljski svet in njegove razmere, z dejanjem lastnim zopet popravi, kar si zakrivil! Z dejanjem lastnim si posegel v mojo popolno delo, z dejanjem lastnim raztresel strasti, preganjanje, sovraštvo na zemeljski svet, z dejanjem lastnim si pridobi zopet mir!“ — In v ta smoter je poslal veliki mojster, Bog, na zemeljski svet človeka, kateri je bil v svoji nebeški popolnosti in lepoti stokrat čistejši, kakor je bil Adam v svoji izvirni čistoti, poslal je svojega lastnega edinega Sina Jezusa Kristusa! Ta poslanec je ugonobil izvirni greh človeštva, on je popravil razmajane razmere zemeljskega sveta in človeštva, ustvaril je novo človeštvo, novi svet, neumrljivo človeštvo, veličasten, večni svet.

In mir je prinesel na zemljo — mir, najsladkejši dar nebes!

„Čast bodi Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje!“ — tako so peli angelji pri Njegovem porodu in On, ta poslanec nebeški je kot znak svojega poslanstva rekel človeštvu: „Jaz pa Vam bodem podelil mir, kakor Vam ga ta svet ne bode nikdar dal!“

In glejte, zares nam ga je podelil že na tej zemlji, in ravno sedaj, sedaj, ko bomo obhajali zopet njegovo rojstvo, sprevidimo to najbolje!

V tisočere ponosne palače, v tisočere revne koče pride ravno te dni, ravno o božičnih praznikih zopet angelj miru, kjer so ga morda že dolgo pogrškali!

Jaslice so si postavili, okinčali so si božično drevesce. Njemu v spomin, kojega rojstvo obhajajo. In svitile lučice goriyo to noč po vesoljnem svetu, lučice miru in sprave, in svit teh lučic bleskeče nekako čudno, zvišeno! A lepše še sije sreče solnce otrokom z njihovih nedolžnih lic, z njihovih nedolžnih oces, ker njihov je ta praznik, njihove so božične jaslice, božična drevesca!

Žar nebeškega miru, žar nebeške sreče je napolnil revne koče in bogate palače!

Tam zunaj koče, zunaj palače pa vlada tiha, mirna zimska noč in neštete zvezde migljajo na nebu, nebeške luči, nebeškega božičnega drevesca.

Toda čuj, kaj pomeni to? Iz bližnjega zvonika te pozdravljajo mili, znani glasovi! Polnočni glas zvona, o krasen glas, „ki nas k polnočni službi božji vabi, — kdor ga je enkrat čul, ga nikdar ne pozabi.“

In nehote se ti sklenejo roke in goreča molitev vreje iz dna tvoje duše tje gor k Njemu, ki te je na novo ustvaril, ki te je odrešil! — —

„Našli bodete dete v plenice povito in v jasli položeno!“ In s temi besedami je označil angelj Tistega, ki je gospod vsega bogastva tega sveta, kojemu se vklanajo kralji in cesarji! Siromaštvo si je izbralo nebeško dete, siromaki so bili njegovi reditelji in siromake je ljubilo nad vse. Blagor usmiljenim, ker bodo usmiljenje dosegli, tako je učilo to nebeško dete poznej svoje strmeče poslušalce! Ali nam ni s tem pokazal Kristus, kako hoče da ga čislamo? Ali zamoremo lepše obhajati njegov rojstni dan, kakor s tem, da ga posnemamo?

Glej, gotovo bode ta ali drugi izmed nas obhajal božič tudi pri bogato obloženi mizi, gotovo bode sedel pri gorki peči te dni v svojem milem domu, a gotovo pa je tudi, da jih bode tisočero in tisočero obhajalo sveto rojstvo v siromaških razmerah, mogoče v mrazu, mogoče v gladu, v tujini! Vedi, še večje veselje te bode obdajalo pri svetlih božičnih jaslicah, ako tem pomagaš, da se bodejo tudi ti veselili prihoda nebeškega deteta! Ne pozabimo toraj v veselih, svetlih božičnih dneh ubogih siromakov!

„Čast bodi Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji!“ On, kojega rojstvo obhajamo te dni je umirajoč odpustil svojim sovražnikom! Ali ni vreden posnemanja? Proč toraj z sovraštvom, proč s preganjanjem! Sosed odpusti sosedu, ako te je žalil, tovariš podaj tovarišu zopet roko, ako sta si v jezi, proč z mednarodnim hujskanjem, ker danes ali jutri neha itak za vselej tvoj zemeljski boj in to tedaj, ko te ne bode več med živimi!

Proč toraj z medsebojno jezo, proč z mednarodno mržnjo, zakaj „vsemu ljudstvu“, vsem narodom so oznanjevali angelji veselje, za vse brez izjeme je zasijala ena in ista svitla betlehemska zvezda, v s e m, je podarila nebeška porodnica, nebeško svoje dete!

Odpustimo si razžaljenja, potem še le bomo obhajali v pravi zadovoljnosti rojstvo nebeškega tega otroka in sveti njegov blagoslov bode nas obdajal v teh veselih dneh! „Mir vam bodi,“ tako je pozdravil Kristus svoje apostole, ko se jim je po vstajenju

prvič pokazal in ta mir naj podeli nebeško dete ob božičnih jaslicah vsem našim prijateljem, znancem in naročnikom, vsem bralcem, pa tudi vsem našim sovražnikom!

Proseč za ta sveti dar nebes Vam želi vsem, vsem brez izjeme „Štajerc“ prav srečni veseli božič!

Ob koncu leta.

Zopet je minulo leto, zatonilo je v večnost, odišlo tje, kamor jih je že odišlo nešteto število.

A podobe svitile, podobe temne, podobe vesele, podobe žalostne, te so ostale, te se nam gnetejo pred spominom, vsiljujejo se nam pred dušo, kakor da bi hotele še enkrat pokazati vso svojo čarobno lepoto, ves svoj svit, pokazati pa še tudi enkrat brez usmiljenja gnjusobo in trohljivost tega sveta!

Minulo leto, dve besedi, a koliko vendar pomenite!

Temu je preteklo leto znabiti v veselju, v radosti, drugega so teple nadloge, preganjale ga nesreče, a leto je minulo obema! Marsikateri, ki še je lansko leto z nami v veselju obhajal novo leto, ni več med nami — zakopali ga smo za vselej!

Preteklo leto, oh koliko upanja, koliko nad si nam z neusmiljeno roko uničilo, a zopet na drugi strani koliko nepričakovanih veselih ur nam podelilo!

Kdor je bil srečen v tem letu, ta naj hvali Boga, naj mu izroči v vroči molitvi vso svojo srečo, ker Njegov dar je sreča, Njegov dar veselje. Kdor je bil nesrečen v preteklem letu, naj se tolaži s tem, da bi se še mu bilo lahko slabše godilo, da bi še bil lahko več trpel, ako bi to bila Božja volja, ker od Njega so poslani tudi skušnje, poslana je žalost! Tudi ta se naj zahvali v molitvi nebeški previdnosti, ki ga je še pred hujšim obvarovala. Vsi pa, srečni in nesrečni naj pomislijo to, da, kakor je hipoma minulo leto, tako mine vse na tem svetu, mine sreča in veselje, minejo kratke ure radosti — a minejo pa tudi ure žalosti, temni dnevi obupa.

Minulo, preteklo je vse, a nekaj vendar ostane! Blagor ti, ako si tako živel v tem letu, da zamoreš reči, da ni bilo za tebe zgubljeno, blagor ti, ako zamoreš reči, da si osrečil marsikatero človeško bitje v tem letu, blagor ti, ako se zamoreš ponašati s tem, da si zabranil grenke solze obupajočih, ker to, to se ne bode pogreznilo v večnost, to ne bode minulo, kakor so minule svitile in temne ure tega leta, temveč ostalo bode, spremljevalo te na daljnih tvojih potih, celo onkraj majhnega in ozkega gomila, v katerem bodeš znabiti že v kratkem počival!

Toraj z Bogom staro leto, z Bogom svetli in temni dnevi tega leta, a ti pa novo leto bodi nam srčno pozdravljeno!

Zakaj, nove nade, novo upanje si nam prineslo in čeprav so dnevi tvoji skriti v temni bodočnosti, čeprav nam prikrivaš znabiti marsikatero gorje — trdno naše zaupanje v vsegamogočnega Boga nas ne bode zapustilo. On nam bode pomagal, saj se brez njegove volje ne skrivi nikomur niti ne las, saj ne